

Een boomstronk
van een kerel,
met een wilde

baard
en een
groot
warm

hart. Drie jaar
geleden was hij
nog een vol-
strekt onbekend
kunstenaar uit
Eindhoven, de
laatste tijd val-
len zijn werken
nauwelijks meer
aan te slepen.
Jan Peter van
Opheusden is
verbaasd over
zijn internatio-
nale succes.
'Ik schilder zo
dicht mogelijk
naast mijn
geest.'

Bepaald geen stilleven, dit in gloeiende kleuren geschilderde tafereel.

JAN PETER VAN OPHEUSDEN: EEN WONDER

De perfecte, artistieke trojka bestaat uit een begaafde schilder, een deskundig galeriehoudster én iemand met een grote internationale kennissenkring. Jan Peter van Opheusden, Henk Rijkers en Lambert Monet vormen zo'n driespan, dat Van Opheusden op korte termijn aan fabelachtig succes moet helpen. Als alles volgens plan verloopt, is de Eindhovense schilder Van Opheusden binnen enkele jaren bekender dan Karel Appel. En natuurlijk ook duurder, want kunst laat zich nu eenmaal snel en graag in geld vertalen. De eerste teeltingen zijn al geworpen. Enkele honderden 'gelukkigen' in binnen- en buitenland hebben al een echte Van Opheusden aan de doorgaans tocht al rijk voorziene muur. Een erotisch getint werk voor de particuliere koper of een wat ingetogener schilderij voor in de directiekamer. Maar steeds weer de opvallend warme felheid van de kleuren: Rood, oranje, paars, lila, maar ook zwart en kobaltblauw.

'Wonderkind'

Drie jaar geleden was Van Opheusden nog een onbekende Eindhovense schilder, die het lesgeven op de Iets eraan had gegeven en zich op het tekenen van paarden had toegelegd. In recordtijd is zijn ster gestegen aan het artistieke firmament. Mét de daarbij horende geneugten. In maart kreeg van Opheusden door de hem vertegenwoordigende Amsterdamse galerie Rijkers Art Diffusion een feest aangeboden voor zijn vijftigste verjaardag. Daarbij verdwenen 18 kilo kaviaar en 170 flessen champagne in de kelen van een kleine 200 gasten.

Alleen al dit jaar exposeert de 'lyrisch expressionistische' Van Opheusden in galeries te Amsterdam, Heeswijk-Dinther, Hamburg, München, Gstaad, Brussel en New York. Doorgaans zijn de collecties binnen een week geheel uitverkocht, tegen toch doorgaans niet geringe en nog steeds stijgende prijzen. Met name veel jonge en kapitaalcrachtige mensen kopen het werk van de Eindhovense kunstenaar. Compenseert de warmte aan de muur het gemis daarvan in hun dagelijks leven?

Van Opheusden: 'Ik heb niet direct een verklaring voor mijn succes. Je moet in ieder geval mensen treffen die je iets gunnen. Dat is lang niet altijd het geval in de kunstwereld. Met de galeriehouders die je werk aan de man brengen, moet je een soort liefdesrelatie hebben.

Telkens geboeid door de schoonheid van een vrouwenlichaam.

Velen in het vak beschouwen me nu als een commerciële kunstenaar. Dat is flauwekul: *jalousie de métier*. Alsof een kunstenaar alleen maar iets kan presteren als hij lijdt. Nou, Picaso heeft ook nooit geleden.

Ik vind het plezierig om te werken. Lijden ken ik alleen als het vechten achter mijn ezel. Kunst is het beste geven wat in je zit.

Maar je moet eerlijk blijven tegen jezelf. Ik maak niet wat de markt vraagt. Ik maak wat ik móet maken.'

Vrouwenlichaam

Het is een belevnis om Van Opheusden in het atelier achter zijn Eindhovense woning aan het werk te zien. Temidden van een uitgebreide verzameling primitieve Afrikaanse kunst 'danst' de stevig gebouwde Van Opheusden heen en weer tussen de verfpotten en de ezel, onderwijl loerend naar het vrouwenlichaam dat roerloos voor een spiegel gedrapeerd ligt. Met krijt en verf brengt Van Opheusden kleurige vlakken

aan op het papier. De figuratie verdwijnt in de abstractie, zo zegt hij zelf, maar wordt aan het eind met enkele lijnen weer naar boven gehaald. Het zweet gutst hem dan over het gezicht.

Van Opheusden: 'Ik ben zeer gevraagd. Ik schilder zozegzegd voor de huiskamer, niet voor het museum. Ik werk zo dicht mogelijk naast mijn geest. Stroming? Daar pas ik niet in. Ik ben geen boodschapper of voortrekker. Ik voel me geen kunstenaar. Dat maken andere mensen van mij. Ik ben een vakman, een ambachtelijke schilder met een directe verbinding tussen hoofd en hand. Min of meer een laatbloeiër met een stijl die me is komen aanwaaien. Erotiek? Dat ben ik zelf. Als je een warm hart hebt, schilder je met een warm penseel. Ik kan niet anders.'

Monet

Is dit explosieve succes toeval? Niet direct. De ontwikkelingen aan het artistieke front worden zorgvuldig gevolgd door de Amsterdamse

KIND VAN VIJFTIG

HANS BOS